

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 15/2021 11.04.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach. Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się nim i weselmy.” (Ps 22, 22-24)

Jak podkreśla w ostatnim zdaniu dzisiejszej Ewangelii św. Jan Apostoł, jeśli uwierzymy w opisane przez niego w jego dziele znaki, które uczynił Jezus, czyli przyjmujemy ich treść, to będziemy mieli w sobie życie w imię Jezusa.

Czy przeczytałeś i przemyślałeś już całą Ewangelię według św. Jana? Słowo jest źródłem życia i to tego, które się nigdy nie wyczerpuje. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

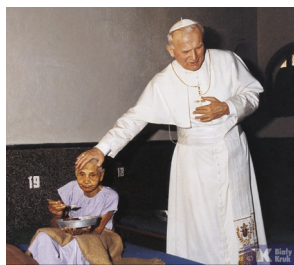
„Pośród wielu trudności, które przeżywamy, nie zapominajmy nigdy, że jesteśmy uzdrowieni ranami Chrystusa (por. 1 P 2, 24). W świetle Zmartwychwstałego nasze cierpienia się przemieniają. Tam, gdzie była śmierć, jest obecnie życie; gdzie był smutek, jest obecnie pocieszenie.”

(4.04) „Nie ustawajmy w poszukiwaniu Chrystusa zmartwychwstałego, który daje życie w obfitości wszystkim, którzy Go spotykają. Odnalezienie Chrystusa oznacza odkrycie pokoju serca.” (5.04) „W tych mrocznych miesiącach pandemii słuchajmy zmartwychwstałego Pana, który wzywa, aby rozpocząć na nowo i nigdy nie tracić nadziei.” (6.04) „Pierwszym sposobem modlitwy za kogoś jest rozmowa z Bogiem o tej osobie. Jeśli czynimy to często, każdego dnia, nasze serce nie zamyka się, pozostaje otwarte na braci. Modlitwa za innych jest pierwszym sposobem ich miłowania i pobudza nas do konkretnej bliskości.” (7.04) „Wielkanoc jest najważniejszym świętem naszej wiary, ponieważ jest świętem naszego zbawienia, świętem miłości Boga do nas.” (8.04) „Pan nie chce, abyśmy ciągle rozmyślali o naszych upadkach, ale byśmy spojrzeli na Niego, który w upadkach widzi dzieci, które trzeba podnieść, w nędzy widzi dzieci, które trzeba z miłością kochać.” (10.04)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Niedzielę Bożego Miłosierdzia, prosimy Ojca, abyśmy „głębiej pojęli, jak wielki jest chrzest, jak potężny jest Duch Święty i jak cenna jest Krew Jezusa, przez którą zostaliśmy odkupieni.
2. Dziś rozpoczyna się 77. Tydzień Miłosierdzia. Przeżywamy go także jako święto patronalne Caritas. Zachęcamy, by każdy z nas zastanowił się, czy nie mógłby bardziej i regularniej włączyć się w określone dzieło miłosierdzia, np. włączyć się w codzienną, cichą i ofiarną działalność naszej parafialnej Diakonii Miłosierdzia. Pamiętajmy też o tym, że półtora roku temu wielu z nas zobowiązało się w sercu pomagać Siostrze Liliozie w jej codziennej posłudze setkom najuboższych dzieci we wioskach w Kongo.
3. Zapraszamy do zdalnego udziału w specjalnej modlitwie, która będzie miała miejsce w naszym kościele dzisiaj o 15:00, w „godzinę miłosierdzia”. Tak o niej mówił Pan Jezus do św. Faustyny: „O trzeciej godzinie błagaj Mojego miłosierdzia, szczególnie dla grzeszników, i choć przez krótki moment zagłębiaj się w Mojej męce, szczególnie w Moim opuszczeniu w chwili konania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego. Pozwolę ci wnikać w Mój śmiertelny smutek. W tej godzinie nie odmówię duszy niczego, która Mnie prosi przez mękę Moją... Przypominam ci, córko Moja, że ile razy usłyszysz, jak zegar bije trzecią godzinę, zanurzaj się cała w miłosierdziu Moim, uwielbiając i wysławiając je; wzywaj Jego wszechmocy dla świata całego, a szczególnie dla biednych grzeszników, bo w tej chwili zostało na oścież otwarte dla wszelkiej duszy. W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych; w tej godzinie stała się łaska dla świata całego – miłosierdzie zwyciężyło sprawiedliwość.”
4. Podczas dzisiejszej Mszy św. o 12:00 odbędzie się uroczyste błogosławieństwo do posługi lektora naszego parafianina Marcina Marczyka. Życzymy mu i modlimy się dla niego o wierność w miłości do Jezusa, pokój serca i by był jeszcze piękniejszym wzorem dla wszystkich.
5. Komunikat przekazany przez Kurię Metropolitalną: „W dniu 22 lutego 2019 r. Sejm RP ustanowił dzień 14 kwietnia Świętem Chrztu Polski. 14 kwietnia 966 roku jest najważniejszą datą w historii naszej ojczyzny i Kościoła w Polsce. Zgodnie z tradycją, chrzest władcy Polan odbył się najpewniej w Wielką Sobotę 14 kwietnia 966 roku. I to wtedy też narodziła się Polska. Narodziła się z wód chrzcielnych do nowego, chrześcijańskiego życia. Narodziła się dla świata, wychodząc z epoki przedhistorycznej i wkraczającej na arenę dziejów Europy. Narodziła się dla siebie, jako wspólnota narodowa i polityczna, bowiem przyjęcie chrztu w obrządku łacińskim określiło naszą polską tożsamość. Należy kultywować pamięć tego ważnego dla Kościoła i narodu wydarzenia, a szczególnie dlatego, aby głęboko zapadła w pamięci i sercach wszystkich Polaków, zwłaszcza najmłodszych pokoleń.”
6. Polecamy najnowszą „Niedzielę”, a w niej artykuł o jedynej kobiecie zamordowanej w Katyniu oraz tekst o hospicjach prenatalnych.
7. Podobnie jak rok temu, w Oblubieńcu znajdziemy między innymi fragment encykliki św. Jana Pawła II „o Bożym miłosierdziu”.

8. Dziękujemy tym, którzy w ostatnim tygodniu ofiarowali materialny dar serca. Na bieżące potrzeby Gabriel i Grażyna Pach oraz ofiarodawcy anonimowi złożyli w sumie 700 zł.
9. W tym roku częstochowska „Caritas” buduje „Kuchnię św. Józefa” z jadalnią dla jej podopiecznych. Z okazji dzisiejszego Święta Bożego Miłosierdzia prosimy o datki na ten cel do koszyków przed kościołem po każdej Mszy św. Zostały też jeszcze tzw. „koperty miłosierdzia”, które prosimy zabrać od stojących z koszykami. Koperty trzeba zwrócić wraz z pieniędzmi wewnątrz lub z potwierdzeniem wpłaty na konto bankowe „Caritas”. Szczegóły akcji opisane na karcie znajdującej się w każdej kopercie. Serdecznie zachęcamy.
10. Odszedł od nas do domu Ojca śp. Piotr Szymakowski z ul. Spokojnej, l. 36 oraz śp. Danuta Kowalik z ul. Długiej, l. 80. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Św. Jan Paweł II o Bożym miłosierdziu **fragment Encykliki**

Miłość potężniejsza niż śmierć **— potężniejsza niż grzech**

8. Krzyż Chrystusa na Kalwarii jest również świadectwem mocy tego zła wobec samego Syna Człowieczego: wobec Tego, który jeden ze wszystkich synów ludzkich, ze swej natury był niewinny i bezwzględnie wolny od grzechu, którego przyjście na świat pozostaje poza pierwotnym dziedzictwem grzechu, poza nieposłuszeństwem Adama. I oto właśnie w Nim, w Chrystusie, zostaje wymierzona sprawiedliwość grzechowi za cenę Jego ofiary, Jego posłuszeństwa „aż do śmierci” (Flp 2, 8). Tego, który był bez grzechu, Bóg „dla nas grzechem uczynił” (2 Kor 5, 21). Zostaje również wymierzona sprawiedliwość śmierci, która od początku dziejów człowieka sprzymierzyła się z grzechem. Sprawiedliwość śmierci zostaje wymierzona za cenę śmierci Tego, który był bez grzechu, i który jeden mógł — przez swoją śmierć — zadać śmierć śmierci (por. 1 Kor 15, 54 n.). W ten sposób krzyż Chrystusa w którym Syn, współistotny Ojcu, oddaje pełną sprawiedliwość samemu Bogu, jest równocześnie radykalnym objawieniem miłosierdzia, czyli miłości wychodzącej na spotkanie tego, co stanowi sam korzeń zła w dziejach człowieka: na spotkanie grzechu i śmierci.

Krzyż stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem, nad tym, co człowiek — zwłaszcza w chwilach trudnych i bolesnych — nazywa swoim losem. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka, wypełnienie do końca mesjańskiego programu, który kiedyś Chrystus sformułował w synagodze w Nazarecie (por. Łk 4, 18-21), a potem powtórzył wobec wysłanników Jana Chrzciciela (por. Łk 7, 20-23). Program ten wedle słów zapisanych już w proroctwie Izajasza (por. Iz 35, 5; 61, 1-3) polegał na objawieniu miłości miłosiernej w stosunku do ubogich, cierpiących i więźniów, w stosunku do niewidomych, uciśnionych i grzeszników. W tajemnicy paschalnej granica tego wielorakiego zła, jakie jest udziałem człowieka w jego doczesności,

zostaje jeszcze przekroczona: krzyż Chrystusa przybliży nas bowiem do najgłębszych korzeni tego zła, jakie tkwią w grzechu i śmierci; w ten sposób staje się on znakiem eschatologicznym. Dopiero w ostatecznym (eschatologicznym) spełnieniu i odnowieniu świata miłość we wszystkich wybranych przewycięża te najgłębsze źródła zła, przynosząc jako owoc ostatecznie dojrzały Królestwo życia i świętości., i chwalebnej nieśmiertelności. Jednakże podstawa owego eschatologicznego spełnienia zawiera się już w krzyżu Chrystusa, w Jego śmierci. To, iż „zmarłychwstał trzeciego dnia” (1 Kor 15, 4), stanowi końcowy znak misji mesjańskiej, znak wieńczący całokształt objawienia miłości miłosiernej w świecie poddanym złu. Stanowi równocześnie znak zapowiadający „niebo nowe i ziemię nową” (Ap 21, 1), kiedy Bóg „otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie, ani żałoby, ni krzyku, ni trudu (...) bo pierwsze rzeczy przeminęły” (Ap 21, 4). W tym eschatologicznym spełnieniu miłosierdzie objawi się jako miłość, podczas gdy w doczesności, w dziejach człowieka, które są zarazem dziejami grzechu i śmierci, miłość musi się objawiać nade wszystko jako miłosierdzie i wypełniać się również jako miłosierdzie. Program mesjański Chrystusa: program miłosierdzia, staje się programem Jego ludu, programem Kościoła. W samym centrum tego programu pozostaje zawsze krzyż, w nim bowiem objawienie miłości m

łosiernej osiąga swój szczyt. Dopóki „pierwsze rzeczy” nie przeminęły, krzyż jest tym „miejscem”, o którym można powtórzyć inne jeszcze słowa z Janowej Apokalipsy: „stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną” (Ap 3, 20). Bóg objawia swoje miłosierdzie w sposób szczególny również i przez to, że pobudza człowieka do „miłosierdzia” wobec swojego własnego Syna, wobec Ukrzyżowanego.

Św. Zygmunt Gorazdowski człowiekiem Eucharystii

Św. Zygmunt jest patronem naszej parafialnej Diakonii Miłosierdzia. Autorką tekstu jest postulatkorka jego procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego.

Św. Zygmunt Gorazdowski, kapłan archidiecezji lwowskiej, znany jako założyciel wielu dobroczynnych dzieł oraz Zgromadzenia Sióstr św. Józefa. «Chociaż był słabego zdrowia — powiedział o nim Jan Paweł II w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej — powodowany niezwykłą miłością bliźniego, poświęcał się nieustannie służbie ubogim. Postać młodego kapłana, który nie bacząc na poważne niebezpieczeństwo zarażenia opiekował się chorymi w Wojniłowie i własnymi rękoma opatrywał ciała zmarłych na cholere, pozostała w pamięci współczesnych jako żywe świadectwo miłosiernej miłości Zbawiciela.

Zarliwe umiłowanie Ewangelii kazało mu być obecnym w szkołach, podejmować przedsięwzięcia wydawnicze i różne inicjatywy katechetyczne, zwłaszcza z myślą o młodzieży. Świadectwem autentyczności jego apostołstwa była nieustanna działalność charytatywna. W pamięci lwowskich wiernych pozostaje on jako 'ojciec ubogich' i 'ksiądz bezdomnych'. Okazywał w tej dziedzinie prawie niewyczerpaną

pomysłowość i ofiarność. Jako sekretarz 'Instytutu Ubogich Chrześcijan' był obecny wszędzie tam, gdzie rozlegał się krzyk ludzkiego cierpienia, na który starał się odpowiadać tworząc liczne dzieła charytatywne (...). Po jego śmierci uznano, że był 'prawdziwym zakonnikiem, choć nie złożył specjalnych ślubów', a ze względu na swą całkowitą wierność Chrystusowi ubogiemu, czystemu i posłusznemu pozostaje dla wszystkich szczególnie wiarygodnym świadkiem Bożego miłosierdzia».

Jan Paweł II podkreślił także, że ks. Zygmunt Gorazdowski jest świadkiem, od którego nauczyć się można «czerpać siły do pracy apostołskiej i głębokiego życia modlitewnego», a także owej niełatwej sztuki «godzenia działania z kontemplacją».

Ośrodkiem życia i działalności apostołskiej świętego była Eucharystia. W jego pismach, skierowanych zarówno do dzieci, młodzieży, jak i do rodziców czy wychowawców, do każdego wyznawcy Chrystusa, znaleźć można wiele tekstów mówiących o tym Sakramencie Miłości. W nauczaniu katechetycznym kładł niezwykle mocny akcent na obowiązek oddawania szczególnej czci Bogu w niedziele i święta poprzez uczestnictwo we Mszy św. oraz przystępowanie w tych dniach do świętych sakramentów. Radził młodym, by do świąt i różnych uroczystości przygotowywali się przez częstszą modlitwę, spowiedź i komunię św. Przypominał, że Eucharystia łączy nas ściśle z Panem Jezusem, pomnaża w nas łaskę uświęcającą, osłabia złe skłonności, a dodaje siły i ochoty do dobrego, oczyszcza z grzechów powszednich, a broni od śmiertelnych, jest zadatkiem chwalebego zmartwychwstania i wiecznego szczęścia. Pouczał w opracowanym przez siebie katechizmie, że «aby godnie przyjąć Komunię świętą (...) potrzeba oczyścić duszę ze wszystkich śmiertelnych grzechów, wzbudzić w sobie żywą wiarę, głęboką pokorę, gorącą miłość i pragnienie Pana Jezusa».

Św. Zygmunt oczywiście nie tylko pisał o Eucharystii, ale przede wszystkim sam był człowiekiem Eucharystii. Znający go osobiście podkreślali, że: «Miał szczególne nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu. (...) Wdrażał i zachęcał w swoich pismach i kazaniach do uczestnictwa we Mszy św. niedzielnej, którą uważał za skarbnicę łask i wytrwania w dobrym». Inny świadek dodaje, że często można go było spotkać «w cichym zakątku kaplicy na adoracji».

Według relacji i zachowanych świadectw: «Jako młody kapłan na wiejskich parafiach (...) z narażeniem życia szedł zawsze z Wiatykiem do zakaźnie chorych; sam praktykował codziennie prywatną adorację Najświętszego Sakramentu; innych zachęcał do częstej Komunii św. (...) dla założonego przez siebie Zgromadzenia starał się u Konsystorza o pozwolenie na kilkakrotne w ciągu roku całodzienne adoracje Najświętszego Sakramentu wystawionego w monstrancji». Świadectwa, wskazujące na eucharystyczną pobożność św. Zygmunta, wiele też mówią o tym, w jaki sposób sprawował Mszę św., oraz o jego życiu codziennym i modlitwie. Wysoko ceniąc dar Eucharystii, pragnął, aby inni odkryli to niezgłębione bogactwo. Zachowały się stosunkowo liczne jego pisma, w których zwracał się on osobiście lub przez władze Zgromadzenia Sióstr św. Józefa do kompetentnej władzy kościelnej, prosząc o zezwolenie na wystawienie Najświętszego Sakramentu, o możliwość częstego urządzania adoracji w kaplicach poszczególnych domów józefickich. Ks. Zygmunt przekonany był bowiem, że pogłębianie kultu Eucharystii i częste

przebywanie przed Najświętszym Sakramentem najwłaściwiej wprowadzą siostry i ich podopiecznych w tajemnice Chrystusowego krzyża, miłości i służby.

Znamienny i jakże wymowny pozostaje też fakt, że św. Zygmunt Gorazdowski należał do Stowarzyszenia Nieustającej Adoracji, które od r. 1869 kanonicznie erygowane przy katedrze we Lwowie, nosiło nazwę Bractwa Przenajświętszego Sakramentu. W związku z tym dodatkowo zobowiązał się on do adoracji, udziału w nabożeństwach z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i procesjach.

Ks. Zygmunt, zdając sobie sprawę z tego, jak wiele zależy od przygotowania i przeżycia pierwszego spotkania z Chrystusem w komunii św., starał się o to, by oficjalnie wprowadzone w 1868 r. urzędowe rozporządzenie władzy kościelnej odnośnie do uroczystości pierwszokomunijnej w Polsce upowszechnić na terenie archidiecezji lwowskiej. Był on pierwszym duszpasterzem organizującym na tych terenach wspólne, uroczyste pierwsze komunie św. Nie należało to bynajmniej do łatwych przedsięwzięć, jeśli się weźmie pod uwagę choćby fakt, że terytoria ówczesnych parafii były niezwykle rozległe, obejmowały kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt wiosek.

Ks. Zygmunt był przekonany o tym, że — jak pisał — «najkorzystniejszy wpływ na religijno-obyczajowe wychowanie dzieci wywiera jednak Komunia św., a nawet już samo przygotowanie do niej. Już treść nauki potęguje w dzieciach religijne uczucia, o ileż lepszego skutku można się spodziewać, jeżeli się dziecku często przypomina, że szczerą poprawą i pobożnością jest najlepszym przygotowaniem, aby godnie przyjąć Pana Jezusa do swej duszy. Doświadczenie uczy nas, że w żadnym położeniu nie jest człowiek zdolniejszy i chętniejszy do zaniechania wad i do umiłowania cnót, jak podczas przygotowania do pierwszej komunii. Dzień pierwszej komunii stanie się dla dziecka, które pouczono o świętości Sakramentu i ćwiczono w cnotach potrzebnych do godnego przyjęcia, tj. we wierze, nadziei, miłości, pokorze i pragnieniu — najpiękniejszym dniem w życiu: szczęście, jakiego dziecko zakosztuje w tym dniu, rozleje swoją słodycz na całe jego życie; wspomnienie tego dnia uchroni je może nieraz od upadku, lub zawróci z drogi występku na drogę cnoty».

Do organizowania wspólnych uroczystych pierwszych komunii św. zachęcał ks. Zygmunt także innych kapłanów, również w pisanych na ten temat artykułach. Dawał w nich wskazówki, jak organizować te uroczystości, i ukazywał ogromne walory wspólnotowego ich przeżywania. Wprowadził też zwyczaj i proponował innym duszpasterzom, by obdarzali dzieci w tym dniu obrazkami z modlitwą i postanowieniami, aby — jak pisał — «zachowały w swej pamięci na całe życie wrażenia doznane i uczynione postanowienia».

S. Dolores Danuta Siuta CSSJ

INTENCJE MSZALNE

77. Tydzień Miłosierdzia — „Jesteśmy wezwani do miłosierdzia”

Niedziela 11.04 — Druga Niedziela Wielkanocy czyli Miłosierdzia Bożego

7:30 † Ludwikę i Henryka, Kazimierza i zmarłych z rodziny Olczyków, Lamików i Krotłów

8:45 † Mirosława Mikę (3 r.)

- 10:00** † Bronisława (12 r.), Stanisława i Bronisławę Ściubidłów, Stefana, Helenę i Henryka Ścieburów, Lucjana Kosargę
- 12:00** O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Mateusza Musiela z okazji 6.urodzin
O Boże łaski i wierność dla Marcina Marczyka w dniu błogosławieństwa do posługi lektora
- 15:00** **Godzina Miłosierdzia**
- 17:00** † Bożenę, Stefana i Władysławę Trzepizurów, Annę, Juliana, Ryszarda i Jerzego Soluchów, Antoniego Rosaka

Poniedziałek 12.04

- 7:00** † Ryszarda Matysiaka od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”
- 18:00** † Kazimierę i Mariana Sochackich, zmarłych z rodziny Sztolcmanów, Soluchów, Sochackich i Skwarów

Wtorek 13.04

- 7:00** O nieustanną opiekę Bożą, uzdrowienie dla pewnej osoby oraz Boże błogosławieństwo dla dzieci, wnuków i rodziny
- 18:00** † Ryszarda Dawidowicza od syna Damiana z rodziną

Środa 14.04

- 7:00** † Czesława Tomczyka od Zakładu Pogrzebowego „Gibert”
- 18:00** **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**
- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
 - 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
 - 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
 - 4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Ireneusza, Marii, Wiesi, Karoliny, Agaty, Krystyny, Karoliny, Emilii i Stefana
 - 5.) O cud uzdrowienia dla siostrzenicy oraz łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
 - 6.) † Władysława (r.) i Weronikę Florków, Halinę Jeziorowską
 - 7.) † Zofię Małczak od siostry Krystyny z rodziną
 - 8.) † Eugenię Dzieżę od personelu Oddziału Dermatologicznego
 - 9.) † Bronisława (r.), Marię i Józefa Mastalerzów, Józefę, Franciszka i Henryka Kasprzaków, Władysława Gorzelaka
 - 10.) † Helenę Rybak od chrześnicy Marioli z synem Rafałem

Czwartek 15.04

- 17:00** † Dariusza Czapnika od cioci Gieni z dziećmi
- 18:00** † Stanisławę, Eleonorę i Józefa Kędziorów, Helenę i Tadeusza Pietrzaków

Piątek 16.04

- 7:00** Za parafian
- 18:00** † Władysława Kłaka od żony, córek, wnuków oraz od kuzynki Teresy z rodziną
- 18:40** **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)
- 20:00** **Adoracja prowadzona** (do 21:00)

Sobota 17.04

- 9:00** O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Księdza Proboszcza w dniu imienin
- 16:00** O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Stanisława Wilczyńskiego z okazji 1. urodzin oraz dla rodziców
- 18:00** † Macieja Nocunia z okazji 56. urodzin

Niedziela 18.04 – Trzecia Niedziela Wielkanocy

- 7:30** † Alfreda, Stanisławę i Stanisława Marców
- 8:45** † Mieczysława i Janinę Soluchów
- 10:00** † Antoninę i Stanisława Paruzelów, Anielę, Józefa, Irenę, Iwonę i Kazimierza Ziętałów oraz zmarłych z rodziny Paruzelów, Ziętałów i Rybaków
- 12:00** Za parafian
- 17:00** † Danutę i Zdzisława Gajowczyków od córki Anny z rodziną

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 8:45, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881